

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัจจุบัน

ในการถ่ายภาพด้วยรังสีเอกซ์หรือรังสีแกมมา มักจะใช้จักษะกั่ง (lead intensify screen) มาประกอบกับแผ่นฟิล์ม ทั้งนี้ เพื่อให้โฟโตอิเลคตรอน (photoelectron) ซึ่งเกิดจากปราการณ์โฟโตอิเลคทริก (photoelectric effect) และคอมพอนอิเลคตรอน (compton electron) ซึ่งเกิดจากปราการณ์คอมพอน (compton effect) มาเพิ่มความถ้วน (density) ของฟิล์ม เพื่อลดเวลาในการถ่ายภาพลง⁽¹⁾ เนื่องจากอิเลคตรอนมีปฏิกิริยา กับ ฟิล์มรังสีเอกซ์ (x-ray film) ตั้งแต่ว่าแล้ว หากเราตั้งกำหนดรังสีเบต้า ซึ่งแม่อิเลคตรอน มากถ่ายภาพรัวๆ กัน ฯ ย่อม วนบัตร รอยตัวหนังสือ หรือลายเขียนบนกระดาษ และกระดาษยื่นตัว ฯ ถ้าสามารถทำให้เกิดภาพบนฟิล์มรังสีเอกซ์ เชนเดียว ก็จะ แสดงความสามารถนี้ได้ แต่ถ้า บนฟิล์มไม่ไปตรวจล้อบการปลอมแปลง วนบัตร การแก้ข้อความหรือลายเขียนบนกระดาษ ล้อบคนตรวจล้อบ เนื้อกระดาษยื่นตัว ฯ ได้

ภาควิชาธิวเคมีบริสุทธิ์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เห็นความสำคัญของงานนี้ จึงสานบล่อนุให้มีการวิจัยเกี่ยวกับการถ่ายภาพด้วยรังสีเบต้า เพื่อจะได้ใช้เป็นแนว ก้าใน การพิสูจน์หลักฐาน และตรวจล้อบคุณภาพของ เนื้อกระดาษในการอุตสาหกรรม

1.2 วัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย /

- เพื่อศึกษาหลักการถ่ายภาพด้วยรังสีเบต้า
- เพื่อศึกษาความเหมาะสมลักษณะของตั้งกำหนดรังสีเบต้าที่จะนำไปใช้
- เพื่อเปรียบเทียบภาพถ่ายทางรังสีของกระดาษที่มีความกันต่างกัน

4. เพื่อเปรียบเทียบอย่างมีค่า และลายเขียนบนกระดาษ
5. เพื่อเปรียบเทียบยึดติด ๆ ของกระดาษโดยอุจจากลายน้ำ(water mark)

1.3 ขั้นตอนในการดำเนินการวิสัย

1. ศึกษาหลักการถ่ายภาพด้วยรังสีเบตา และคัดหาต้นกำเนิดรังสีเบตาที่จะใช้ในการทดลอง
2. ศึกษาทดลองโดยใช้ต้นกำเนิดรังสีเบตาบริสุทธิ์ เช่น Tl^{204} และ C^{14}
3. ทดลองหาเวลาที่เหมาะสมล้มล้างรับถ่ายภาพขั้นงานแต่ละประเภท
4. หาความสัมพันธ์ระหว่างเวลาในการถ่ายภาพ(exposure time) กับความหนาของกระดาษ โดยอุจจิ density ค่าหนึ่ง นำผลที่ได้มาล้างร่างเหล้นเทียบปรับ(calibration curve)

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิสัยนี้

1. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักฐาน เช่น การปลอมแปลงเอกสาร
2. เพื่อเป็นแนวทางในการตรวจสอบยึดติด และคุณภาพของกระดาษ

1.5 ผลการศึกษางานวิสัยที่เกี่ยวข้อง

ในปี ค.ศ. 1967 P.A.Tyndeman⁽²⁾ ใช้ C^{14} และ Kr^{85} ถ่ายภาพเนื้อกระดาษยึดติด ๆ โดยใช้รีซคอมแทคทิคทีโอดิโอกราฟ (contact radiography)

ในปี ค.ศ. 1968 Dr. Allan Stevenson⁽³⁾ แห่งพิพิธภัณฑ์สถาน ประเทศอังกฤษ ใช้ C^{14} ถ่ายภาพลายน้ำบนกระดาษของหนังสือโบราณโดยใช้รีซคอมแทคทิคทีโอดิโอกราฟ และกำหนดอายุของหนังสือนั้นโดยเปรียบเทียบลายน้ำกับหนังสือที่ทราบอายุแล้ว